

pct.s fradrag, for så er det en reklameudgift. Men hvis en af de tilstedeværende gæster formaster sig til at sætte sig ned og spise pindemaden, så er der tale om servering, og så er der kun 25 pct.s fradrag.

Den var sådan blevet serveret bogstavelig talt godt og grundigt i pressen, og det var nogle af de her skattechefer lidt utilfredse med, fordi det er en af den slags sager, der ikke ligefrem fremmer etatens gode ry og rygte.

Det, der chokerede mig mest, var den måde, direktøren valgte at tackle det her på. For det, direktøren gik på talerstolen og sagde, var, at når man identificerer den slags sager, må man endelig med det samme rette henvendelse til de centrale myndigheder, for så vil de gerne bistå med juridisk og teknisk kompetence til at få de sager stoppet. Underforstået, at når de sager opstår, så er man altså fra skattemyndighedernes side parat til at indsætte nærmest et rejsehold til at sikre, at man får ret over for borgerne.

Den lille borger, der så går hen og siger: Nej, jeg har altså ret, skal hyre en revisor, skal hyre en advokat og føre sagerne og får så ret, og står altså så i den situation ikke engang at kunne få dækket de omkostninger, vedkommende har haft.

Det er ikke et fair system. Det er det ikke, og derfor burde det naturligvis være sådan, at man får fuld omkostningsdækning.

Nu kunne jeg forstå på Det Radikale Venstre, at man så var lidt i tvivl om, hvordan det skulle være, når man får delvist medhold, og jeg er fuldstændig enig i den model, der kunne gå ud på at lave et ændringsforslag på det punkt. Og for at hr. Anders Samuelsen så ikke skal løbe fra løftet i dag, hvor der jo var den kattede i det, at vi også skal undgå en misbrugssituation, jamen så skal jeg anbefale ordføreren for forslagsstillerne, at vi også indbygger et punkt med, at der bliver det, der hedder en anfægtelsesret. Altså at hvis man kommer med advokatregninger og revisorregninger, fordi man helt uundgåeligt har hyret store internationale revisionsfirmaer, så er der en anfægtelsesret.

Men ellers er udgangspunktet, at man altså får dækket de udgifter, man har haft. For sagen er jo den, at skattemyndighederne som oftest sidder inde med alle kortene på hånden. Sagen om kantineomkostningerne er jo et ubehageligt eksempel på, hvordan virksomheder kan blive behandlet. Man lader sagen køre i 22 år, hvorefter man opgiver sagen. Og når så virksomhederne kommer og siger: Nå, men så skal vi vel have re-

funderet den moms, som vi uretmæssigt har betalt i 22 år, så er svaret: Nej, for vi har en 5-års-regel, så det er bare ærgerligt med de første 17 år!

Ja, og hvad der også bare var ærgerligt i den sag var alle de revisions- og advokatombestyrer, disse firmaer havde pådraget sig igennem en sag i 22 år, når den så ender med, at skattemyndighederne erkender, at de ikke har nogen sag alligevel.

Det her forslag skal, med de ændringer vi nu har snakket om, naturligvis nyde fremme.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Mariann Fischer Boel.

Mariann Fischer Boel (V):

Efter dagens debat må vi jo konkludere og i øvrigt med glæde, at den her sag i hvert fald ikke indtil nu har mistet sin aktualitet. Det er jo ikke første gang, vi ser et forslag, der berører de her pikante spørgsmål omkring omkostningsgodtgørelse, vi har set dem i forskellige udgaver i løbet af de seneste par år.

Jeg vil godt allerførst til skatteministeren kvittere for, at ministeren kunne bekræfte, at selv om man forhøjede godtgørelsen fra de 32 pct. til de 50 pct. var der ikke sket den eksplosive udvikling. Det må vi jo så kunne eksponere ud på en anden model end den 50 pct.s godtgørelse, som vi kender i dag.

Men skatteministeren havde jo alligevel betænkkelighed med hensyn til, hvordan det så ville gå. Der vil jeg godt sige, at i forbindelse med det lovforslag, der blev vedtaget i foråret 2000, blev der indskrevet, at vi fra skatteministerens side hvert år vil få en opgørelse over, hvorledes udviklingen vil være med hensyn til hele spørgsmålet omkring godtgørelse. Så jeg er helt overbevist om, at der vil være fuldstændig styr på den her sag, så vi ikke kommer ud i nogle situationer, som er fuldstændig utilsigtede.

Til hr. Vernersen skal jeg blot sige, at det, at der ud af de 4,5 mio. skatteydere er relativt få sager, der bliver kørt videre i systemet, efter Venstres og de øvrige forslagsstilleres mening ikke er ensbetydende med, at man så bare skal lade den gruppe, som har en skattesag, sejle sin egen sø. Det er så også det, det her forslag skulle tage højde for.

Og så til hr. Aage Frandsen: Ja, jeg ved ikke, om hr. Aage Frandsen bryder sig om at blive rost af Venstres skatteordfører, men jeg vil godt kvittere for den nuancerede opfattelse, og tviv-